

прости коняри или косачи на султанскитѣ ливади и се въз-противили да даватѣ такива войници, тогасѣ пристигнали отъ Цариградѣ нарочни чиновници, които ги принудили да се примирятѣ съ нововъведението въ тѣхнитѣ привилегии. Отъ това врѣме ще е положението на Мечкарево като заселище съ нахърнени войнишки правдини. Тукѣ сж се подвизавали много аги, паши и бейове.

Прѣвъ 1830 г. мечкарци се прѣселили въ Русия, но поголѣмата частъ отъ тѣхѣ пакѣ се върнали. Тѣ помнятѣ подвизитѣ на Х. Димитърѣ, който денемѣ, заедно съ другаря си Вичо Пждаря, сжщо родомѣ отъ Сливенѣ, играелѣ ролята на пждарѣ или говедарѣ, а ношно врѣме, облѣченѣ като турчинѣ, влизалѣ въ селото и извъртвалѣ хорото подѣ мѣсечината като си подхвърлялѣ нагорѣ ятагана и т. н.

Името Мечкарево, като чисто бѣлгарско и произ-ходящо отъ мечка, е интересно. То издава понятието меч-карѣ (човѣкѣ който ходи на ловѣ за мечки или борави съ такива), обаче, въ сливенско вмѣсто мечкарѣ употрѣба се и мечкадарѣ. Послѣдниятѣ изразѣ визира най-вече тия, които разиграватѣ мечки, съ каквото изкуство сж се славѣли по-рано карнобатскитѣ жители. Терминътѣ мечкарѣ ще е срав-нително много старѣ и забравенѣ между тукашното насе-ление. Впрочемѣ, самитѣ мечкарци твърдятѣ, че селото имѣ е отъ незапомнени врѣмена.

Селото Мечкарево брои 57 сгради и 322 жители.

С. Керменлий.

Началото на това заселище ни отнася къмѣ края на XVII-я и началото на XVIII-я вѣкѣ. Върху днешнитѣ му основи не личатѣ никакви стари слѣди. Прѣди „даалийското“, казва прѣданието, поради богатата паша и ѳрна земя тукѣ е имало кѣшли. Стопанинѣ на една отъ тия кѣшли, вѣ-роятно първиятѣ който е издигналѣ такава, се посочва единѣ арменецѣ, чието име е забравено, но за това пѣкѣ прѣкорътѣ му е послужилѣ за номенклатурното название на тѣй заправеното край кѣшли заселище. Тоя арменецѣ билѣ познатѣ между турци и бѣлгари съ прозвището Келѣ-Ермени (кѣлевия арменецѣ), защото билѣ кѣлявѣ. Като всѣки богатѣ соватѣ-сайбия (скотовѣдецѣ), тоя Келѣ-Ермени ималѣ свои овчари, аргати, мандраджии, коджа-